

Rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13.08.1969, sp. zn. 2 To 557/69, ECLI:CZ:KSHK:1969:2.TO.557.1969.1

Číslo: 47/1969

Právní věta: Člen pořádkové hlídky - příslušník Československé lidové armády, má při plnění úkolů hlídky stejná práva a povinnosti jako příslušník SNB a má tedy charakter veřejného činitele ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 13.08.1969

Spisová značka: 2 To 557/69

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Veřejný činitel

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 9

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1969 sb. rozh.

Člen pořádkové hlídky - příslušník Československé lidové armády, má při plnění úkolů hlídky stejná práva a povinnosti jako příslušník SNB a má tedy charakter veřejného činitele ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák.

(Rozhodnutí krajského soudu v Hradci Králové z 13. 8. 1969, [2 To 557/69](#).)

Krajský soud zrušil k odvolání okresního prokurátora rozsudek okresního soudu ve Svitavách z 18. června 1969 sp. zn. 1 T 203/69 a vrátil věc tomuto okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 256 odst. 2 tr. zák. spáchaným vůči příslušníku SNB jako veliteli pořádkové hlídky, a odsouzen podle téhož ustanovení s použitím § 43 odst. 1, § 44 tr. zák. k trestu nápravného opatření na 6 měsíců se srážkou 10 z platu.

Okresní prokurátor podal proti tomuto rozsudku včas odvolání, kterým napadá rozsudek ve výroku o

vině, pokud obžalovaný nebyl uznán vinným tímž trestným činem, jehož se podle obžaloby měl dopustit hrubým urážením a brutálními nadávkami i vůči členům vojenské hlídky P. N. a J. P., kteří proti němu služebně zakročovali. Má zato, že šlo-li o členy smíšené pořádkové hlídky, jejímž velitelem byl příslušník SNB a členy dva příslušníci ČSLA, pak všichni členové hlídky měli být hodnoceni jako veřejní činitelé, neboť jejich společnou povinností byl dohled nad dodržováním veřejného pořádku. Skutečnost uváděná v odůvodnění rozsudku prvního soudu, že členové hlídky měli různá oprávnění a příslušníci ČSLA i když byli členy hlídky, nemohli vykonávat nic, co by bylo spojeno s pravomocí veřejného činitele, zejména že nemohli bez rozkazu provádět zákroky, zjišťovat totožnost, předvádět apod., nemůže být po názoru odvolatele správná, ježto všichni členové hlídky musí být stejně chráněni podle trestního zákona, vykonávají-li své povinnosti společně. I kdyby však tento názor odvolatele nebyl shledán správným, má odvolatel za to, že soud prvního stupně pochybil, pokud žalované jednání vůči členům hlídky z řad příslušníků ČSLA nebylo hodnoceno podle § 157 tr. zák. a bylo z rozsudečného výroku prostě vypuštěno. Navrhuje proto, aby rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Krajský soud po přezkoumání správnosti a zákonnosti všech výroků rozsudku i postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že odvolání prokurátora je důvodné.

Obžalobou okresního prokurátora byl obžalovaný stíhán proto, že dne 1. 5. 1969 v M. vulgárně nadával příslušníku SNB J. B. a členům pořádkové hlídky P. N. a J. P., kteří proti němu služebně zakročovali.

Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení bylo soudem prvního stupně správně zjištěno, že obžalovaný dne 1. 5. 1969 v M. po požití většího množství alkoholických nápojů choval se proti členům smíšené pořádkové hlídky složené z příslušníka SNB jako velitele a příslušníků ČSLA jako členů hlídky nepřístojně, a když pak byl vyzván k legitimování a k odchodu na OVB, odmítl tak učinit a při následném předvádění na OVB hrubě urážlivými výroky a výhrůzkami urážel všechny členy, smíšené pořádkové hlídky. V tomto skutkovém ději shledal soud prvního stupně zákonné znaky trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 2 tr. zák. ovšem jen potud, pokud obžalovaný hrubě urážel příslušníka SNB. I když zjišťuje, že stejně urážlivých výroků použil obžalovaný i proti dvěma dalším členům smíšené pořádkové hlídky, vojínům P. N. a J. P., má za to, že výroky obžalovaného proti těmto dvěma příslušníkům ČSLA nelze hodnotit po právní stránce jako trestný čin útoku na veřejného činitele. To proto, že tito vojáci byli příslušným rozkazem MNO určeni jako vojenská posila pouze k podpoře služby konajícího příslušníka SNB a nemohli z vlastního podnětu vykonávat nic, co bylo spojeno s pravomocí příslušníka SNB, zejména bez rozkazu provádět zákroky, zjišťovat totožnost, předvádět apod. Nebyli tedy nadáni žádnou pravomocí a nebylo možno podle názoru prvního soudu je považovat za veřejné činitele.

S tímto právním hodnocením nelze souhlasit.

Soud prvního stupně správně zjistil, že zmínění příslušníci armády byli určeni k výkonu služby v pořádkové hlídce rozkazem ministerstva národní obrany. Na podkladě tohoto rozkazu byli jmenováni vojáci určeni k výkonu bezpečnostní služby ve smíšené pořádkové hlídce, jejímž velitelem a dalším členem byl orgán VB.

Členové hlídky z řad příslušníků ČSLA mají při plnění úkolů v pořádkových hlídkách stejná práva, jako příslušníci SNB a požívají tedy stejné zákonné ochrany, jako veřejní činitelé ve smyslu § 14 odst. 3 cit. zák. č. 70/1965 Sb. Pochybil tedy soud prvního stupně nejen v tom, že členy smíšené pořádkové hlídky nehodnotil jako veřejné činitele, ale i v tom, že přehlédl ustanovení § 157 tr. zák. podle kterého by musela být nejen členům pořádkové hlídky, ale každému, kdo by vystoupil na podporu nebo ochranu veřejného činitele, jak tomu bylo v daném případě, poskytnuta ochrana podle tohoto zákonného ustanovení.

Pokud ve výroku rozsudku rozhodl pouze o trestné činnosti obžalovaného, směřující proti příslušníkům SNB, nerozhodl o celé obžalobě okresního prokurátora. Po uvedených zjištěních nezbylo než k důvodnému odvolání prokurátora napadený rozsudek zrušit z důvodu § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. a vrátit věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. okresnímu soudu k novému projednání.